

واپسین روزهای Rage مثال آلترا نیو

Rage بدون خواننده به کام بدی می‌اندیشد

صبح روز هجدهم اکتبر Zack De La Rocha خواننده به Tom Morello گیتاریست گروه Rage تلفن می‌زند و می‌گوید که قصد دارد گروه را ترک کند. جای هیچ بحثی نیست. در همان روز Zack خبر جدایی‌اش را به روزنامه‌ها اعلام می‌کند. Morello چند هفته بعد می‌گوید: «آن روز صبح او سعی کرد به همه زنگ بزند ولی فقط مرا پیدا کرد»

Morello از این اقدام ناگهانی de La Rocha درست پیش از انتشار آلبوم جدیدشان چندان شگفتزده نشده.

Morello می‌گوید: همیشه احساس می‌کردم هر ضبط می‌تواند آخرین ضبط ما باشد، هر اجرا می‌تواند آخرین اجرای ما باشد، در واقع کشمکش‌های درونی از همان نخستین سال تأسیس گروه گریبان Rage را گرفته بود. de La Rocha هیچ مصاحبه‌ی بی‌ارادین در زمینه قبول نمی‌کند. او می‌گوید: «لازم بود که Rage از ترک کنم چون روند تصمیم‌گیری ما کاملاً مختل شده بود»

او اکنون مشغول ضبط آلبوم تک‌نفره خود و انتشار آن از طریق Epico است و قصد دارد پس از آن یک تور هم برگزار کند. Commerford (بایستیست گروه) می‌گوید: همیشه هراس ضبط تک‌نفره مثل دیو بالای سر گروه بود. Zack همیشه خواننده

آن کارهایی بود که مدت زیادی قصد انجامش را داشته

Commerford اشاره می‌کند که این قضیه نخستین بار هنگام ضبط دومین آلبومشان Evil Empire در سال ۹۶ مطرح شد و

می‌گوید: «هرام مشکله که نسبت به این مسأله بی تفاوت باشم. وقتی که به ده سال گذشته نگاه می‌کنم یا خود فکر می‌کنم که واقعا

چقدر عالی بود. ولی هنوز خیلی کارها هست که باید انجام بشه»

کامرفورد، موزیلو و ویلک تصمیم دارند که خواننده جدیدی را به کار بگیرند و تحت عنوان Rage و با یک نام تازه، بسته به

جهتی که موسیقی می‌گیرد، به کار خود ادامه دهند. جدایی de La Rocha موقبت عظیم و تلاش سخت یک دهه Rage را پایان

می‌بخشد. دو آلبوم نخست Rage استاندارد آتش‌افروزانه برای گروه‌های رپ‌متل سیاسی برپا کرد و روی هم هفت میلیون نسخه

در دنیا فروش کرد. گروه چه روی صحنه و چه بیرون صحنه به خاطر جریان‌های متعددی قاطعانه مبارزه می‌کردند از جمله برای

انقلابیون زاپاتیستا در مکزیک و فعالان سیاسی زندانی شده‌ی چون لئونارد پلیر و مومبا اوجمال.

تنش‌های احساسی مانع رشد گروه شد. حدود چهار سال طول کشید تا Evil Empire را آماده کردند و یک سال هم برای

Battle of Los Angeles وقت صرف شد. Commerford با تأسف می‌گوید: «ما فقط حدود ۳۰۰ کنسرت اجرا کردیم. بعضی

گروه‌ها هستند که این تعداد اجرا یا حتی بیشتر را در یک سال انجام می‌دهند»

آخرین گسست در گروه در میان مشکلاتی دیگر رخ داد. از جمله کشمگیری Commerford به خاطر برهم زدن مراسم MTV

Video Music Awards. او از این شیرین‌کاری خود پشیمان نیست. او در مورد مراسم می‌گوید: «هر طرف را که نگاه می‌کردم

همه‌اش مثل یک کلوب میکی‌ماوس بود. هیچ کس نیست که قادر باشه متوقف‌کنه که کار اشتباهی کردم، اما بعدها de La

Rocha این اتفاق را مایه شرمندگی خود توصیف کرده بود.

پایان‌خیز Rage دو اجرای زنده در تالار بزرگ المپیک در لس‌آنجلس به تهیه‌کنندگی Rick Rubin ضبط می‌کند. این‌ها

آخرین اجراهایی بودند که Zack همراه گروه بود.

Morello بر این نکته تأکید کرده که آخرین اجراهای Rage به همراه Zack هنگامی منتشر می‌شود که منطقی باشد و معنی و

مفهوم خاصی را القاء کند. Rick اعتقاد دارد که Rage با یک خواننده جدید و مناسب می‌تواند تبدیل به چیزی بسیار خاص شود.

می‌تونه تبدیل به Led Zeppelin بشه از بسیاری جهات Tom Morello، جیمی پیج Jimmy Page امروزه است»

Commerford می‌گوید که: «هر قطعه که برای Rage Against The Machine نوشتم، اول موسیقی را ساختم بعد

روش شعر گذاشتم. هنوز هم می‌توانم آن شامل‌های موسیقی را خلق کنم. و فکر می‌کنم که این یک موقعیت استثنایی

است برای یک خواننده، کسی که سبک خوانندگی متفاوتی داشته باشد»

مثال آلترا نیو از همان سنن همیشگی
مثال - گیتارهای بلند و ردیف‌های پُنتک
مانند - استفاده می‌کند. اما زانر را با
مفاهیم Post - Punk تغییر می‌دهد.
به‌جای استفاده از موضوعات شعری
شَبک سنتی که به‌عنوان جریان اصلی
دانگنر موسیقی مثال است، گروه‌های
مثال آلترا نیو به مسائل مهم و
سنگین‌تر می‌پردازند، بسیار شبیه به
مثال‌ها، اما بدون تمپوهای سریع و
چنون‌آمیز، گیتار سولوهای بسیار

پیچیده و صدای بسیار خشن خواننده
این گروه‌ها از لحاظ موسیقایی نسبت به
مثال سنتی بیشتر آتوانال بودند که البته
این همه بعد از موفقیت نیروانا در اوایل
دهه نود و استیلانی Grunge در صحنه
راک، تغییر می‌کند. مثال آلترا نیو از
موسیقی دیزونانت گروه Heimet تا
ردیف‌های بزرگ گروه Stone Temple
Pilots که از فرمول هارد - راک دهه
هفتاد پیروی می‌کرد، متغیر است. بعد
از آن، بسیاری از گروه‌های مثال جدید،
ذیل عنوان آلترا نیو ریموندی شدند و
بمجز نحوه ارائه بصری و افکت
دستورشن گنگ و سهپشان وجه
تمایز خاص دیگری با گروه‌های مثال
سنتی ندارند.

هر این مطلب از درپنه به‌عنوان جایگزین
Piff استفاده شد که از لحاظی به‌مفهوم آن در
موسیقی سنتی ندارد